

Republika Hrvatska
Općinski sud u Pagu
Stalna služba u Pagu
Pag, Trg kralja Krešimira IV

Poslovni broj: 1 P-1708/2020-79

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zadru, po sucu toga suda Sonje Miljak, u pravnoj stvari tužitelja Damir Ćurković, OIB:16932625655, Novalja, Ivana Gundulića 24, zastupan po punomoćnici Renati Plešnar, odvjetnici iz Zagreba, Đorđićeva 16, protiv tuženika 1) Željko Pajeska, OIB:44459995914, Osijek, Martina Divalta 115, zastupan po punomoćniku Draženu Srb, odvjetniku iz Osijeka, Park k. P.Krešimira IV,1/II, 2) Kapital Konstrukcije d.o.o., u stečaju, OIB:21892300826, Martina Divalta 184, koga zastupa stečajni upravitelj Šimo Bošnjak, OIB:38523531471, Vukovarska cesta 56, Osijek i 3) Zlatko Crnogorac, OIB:56468089521, Žužići 2, Odvojak 11, Donji Stupnik, koga zastupa punomoćnik Leo Buljat, odvjetnik u Zagrebu, radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave dana 4. listopada 2022. godine u prisutnosti tužitelja i punomoćnice tužitelja, tuženik pod 3) osobno uz punomoćnika, te u odsutnosti tuženika pod 1) i 2), nakon objave presude 15. studenoga 2022.

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"1.Ugovor o kupoprodaji nekretnina od 5.6.2017.godine sklopljen između prodavatelja KAPITAL Konstrukcije d.o.o. Osijek, Martina Divalta 184, OIB:21892300826, zastupano po direktoru Željko Pajeska, Osijek, Martina Divalta 115, OIB:44459995914 i kupca ZLATKO CRNOGORAC, Gornji stupnik, Stupnik, Žužići 2. odvojak 11, OIB:56468089521, ovjeren kod javne bilježnice Kate Marošević, Županja, Josipa bana Jelačića 2, OV-3034/2017 dana 5.6.2017.g. gubi učinak prema tužitelju DAMIR ĆURKOVIĆ, Ivana Gundulića 24, Novalja, OIB:16932625655 u dijelu koliko je potrebno za namirenje tuženikove tražbine u ukupnom iznosu od 1.086.900,00 kuna s pripadajućom zateznom kamatom po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, tekućom na iznos glavnice od 1.086.900,00 kn od 2.12.2017. godine.

2.Trećetuženom ZLATKO CRNOGORAC, Žužići 2, Odvojak 11, Donji Stupnik, Stupnik, OIB: 56468089521 nalaže se trpjeti namirenje potraživanja tražbine koju tužitelj DAMIR ĆURKOVIĆ, Ivana Gundulića 24, Novalja, OIB:16932625655 ima prema gore navedenim tuženicima od 1.086.900,00 kuna s pripadajućom zateznom

kamatom po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, tekućom na iznos glavnice od 1.086.900,00 kn od 2.12.2017. godine, sve u roku 15 dana."

II Nalaže se tužitelju da tuženiku pod 1) naknadi parnični trošak iznosu od 21.160,00 kn/ 2.808,41 EUR u roku od 15 dana dok se u preostalom dijelu preko dosuđenog iznosa, a do zatraženog iznosa od 60.400,00 kn/ 8.016,46 EUR odbija tuženik sa svojim zahtjevom za naknadom troška kao neosnovanim.

III Nalaže se tužitelju da tuženiku pod 3) naknadi parnični trošak iznosu od 82.150,00 kn/ 10.903,18 EUR u roku od 15 dana dok se u preostalom dijelu preko dosuđenog iznosa, a do zatraženog iznosa od 113.660,00 kn/ 15.085,27 EUR odbija tuženik sa svojim zahtjevom za naknadom troška kao neosnovanim.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da Ugovorom o prijenosu poslovnim udjela u društvu KAPITAL Konstrukcije d.o.o. Osijek, Martina Divalta 184, OIB:21892300826 od 2.12.2016.g. ovjeren po javnoj bilježnici Mirjana Borić, OU-592/16-1 tužitelj Damir Ćurković i Kenan Mustafoski kao imatelji udjela u društvu Kapital Konstrukcije prenijeli su na prvotuženog Željka Pajesku poslovne udjele. Istim ugovorom u čl. 3. ugovoreno je da društvo KAPITAL Konstrukcije d.o.o. (ovdje drugotuženi) ima obvezu prema tužitelju u iznosu od 1.086.900,00 kn, te je ugovoreno da će društvo KAPITAL Konstrukcije d.o.o. (koje zastupa prvo tuženik Željko Pajeska) vratiti navedeno dugovanje tužitelju u roku od 12 mjeseci od dana sklapanja ugovora, što znači najkasnije do 2.12.2017. Takvu odredbu ugovorili su tužitelj i prvo i drugotuženi iz razloga što su znali da društvo ima u vlasništvu nekretninu u naravi hotel u Viru, koja nekretnina ima vrijednost veću od 500.000,00 eura te je prvotužitelj prilikom sklapanja ugovora rekao tužitelju da ima namjeru dobiti kredit HBOR-a ili druge banke iz kojeg kredita će isplatiti navedenu obavezu. Međutim, ispostavilo se da namjera prvo i drugotuženika nije bila da isplate tužitelja, već da ga izigraju, pa su tako prvo i drugotuženi dana 5.6.2017., sklopili ugovor o kupoprodaji nekretnina sa treće tuženim Crnogorac Zlatkom, kojem su prodali nekretninu za koju su tvrdili da će ju založiti kako bi digli kredit i namirili tužitelja. Nekretninu su prodali ispod njene stvarne vrijednosti, a o tom uopće nisu ni obavijestili tužitelja. Navedena nekretnina prodana je za iznos protuvrijednosti od 310.000,00 eura, iako je njena stvarna vrijednost zasigurno dvostruko veća, što znači da su tuženici postupali s namjerom da oštete vjerovnika ovdje tužitelja. Iz činjenica navedenih pod 1. i 2. ove tužbe nedvojbeno proizlazi da su tuženici Pajeska Željko i KAPITAL Konstrukcije d.o.o. izvršenom kupoprodajom poduzeli pravne radnje na štetu tužitelja budući da su otuđivanjem jedine imovine u svojem vlasništvu i to ispod tržišne vrijednosti svjesno znatno smanjili imovinu iz kojeg razloga nema dovoljno sredstava za ispunjenje tužiteljeve tražbine. Trećetuženiku je ta činjenica oštećenja vjerovnika također bila poznata, odnosno trebala mu je biti poznata iz razloga što je nekretnina prodana po cijeni daleko nižoj od tržišne vrijednosti, što nije uobičajeno i normalno. Drugotuženi i prvotuženi do dana podnošenja ove tužbe nisu platili tužitelju preuzetu obavezu očigledno iz razloga što više nemaju nikakve imovine. Odredbom iz članka 66. stavka 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima (NN broj 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15)

propisano je da svaki vjerovnik čija je tražbina dospjela na isplatu i bez obzira kad je nastala, može pobijati pravnu radnju svog dužnika koja je poduzeta na štetu vjerovnika, da se smatra da je pravna radnja poduzeta na štetu vjerovnika ako zbog nje dužnik nema dovoljno sredstava za ispunjenje vjerovnikove tražbine. Člankom 67.stavkom 1. ZOO određeno je da se naplatno raspolaganje može pobijati ako je u vrijeme raspolaganja dužnik znao ili mogao znati da poduzetim raspolaganjem nanosi štetu svojim vjerovnicima i ako je trećoj osobi s kojom je ili u čiju korist pravna radnja poduzeta bilo poznato ili moglo biti poznato.

2. U odgovoru na tužbu tuženik pod 1) Željko Pajeska prvenstveno ističe prigovor stvarne i mjesne nenadležnosti naslovnog suda za postupanjem u ovome predmetu iz razloga jer se u konkretnom predmetu radi o sporu iz nadležnosti trgovačkih sudova, konkretno Trgovačkog suda u Osijeku, između članova trgovačkog društva odnosno obvezi trgovačkog društva što je regulirano odredbom čl. 34 b ZPP. Stoga prvenstveno moli naslovni sud da donese odluku o istaknutim prigovorima stvarne i mjesne nenadležnosti naslovnog suda u ovome predmetu. Točno je da je između I-tužitelja kao prenositelja poslovnog udjela, te Kenana Mustafoski također kao prenositelja poslovnog udjela, te I-tuženika kao stjecatelja poslovnih udjela sklopljen ugovor o prijenosu poslovnih udjela društva Kapital Konstrukcije d.o.o., a kojim ugovorom je II-tuženik preuzeo obvezu isplate navedenog iznosa tužitelju. Iz navedenog ugovora proizlazi a je TD obveznik isplate, a ne I-tuženika kao fizička osoba, već kao zz II – tuženika. I-tuženik kao fizička osoba nikada nije bio u poslovnom odnosu s tužiteljem kao ni s III-tuženikom, niti je u svoje ime jamčio i preuzeo obveze za II-tuženika. Stoga je u odnosu na I-tuženika promašena pasivna legitimacija, s obzirom da je isti direktor i zz II-tuženika, te je odgovornost društva, a samo u iznimnim slučajevima i odgovornost člana društva, propisana TZD-om, no u ovom slučaju radilo bi se o odgovornosti TD-a. Predmetnim ugovorom stranke istog – prenositelji i stjecatelj poslovnih udjela, između ostalog su čl. 6. ugovorile da za sve obveze društva nastale do dana otpisa ugovora odgovaraju prenositelji poslovnih udjela i to solidarno, a nakon potpisivanja ugovora stjecatelj poslovnih udjela. II-tuženik je podmirio nakon sklapanja ugovora o prijenosu poslovnih udjela iznos zajma trećoj osobi (Imetak Plasman d.o.o., u likvidaciji) i to u iznosu od 280.000,00 eura kako bi ishodio brisovno očitovanje, a navedeni iznos je isplaćen od dijela polučene kupoprodajne cijene po ugovoru o kupoprodaji nekretnina koji je sklopljen između II-tuženika i III-tuženika. Samim time došlo je do prijeboja tražbina tužitelja i II-tuženika, pa je u cijelosti neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji me II-tuženiku nema niti može imati potraživanje. Tužitelju je uknjiženi zalog i visina tražbine treće osobe bila poznata i morala biti poznata upravo zbog činjenice da je isti bio imatelj poslovnih udjela II-tuženika i vodio je zajedno sa Kenanom Mustafoski poslove društva, a za navedenu tražbinu do sklapanja ugovora je propisana njegova solidarna odgovornost. Kako tužitelj nema valjanu tražbinu prema I-tuženiku niti je tužitelj pravnom radnjom I-tuženog oštećen (jer je on samo zastupnik II-tuženog), nema kumulativnog ispunjenja općih pretpostavki za podnošenje ove tužbe protiv I-tuženika. Osim toga ZOO propisuje da se tužba za pobijanje dužnikovih pravnih radnji podnosi protiv dužnika i treće osobe, a kako I-tuženik Željko Pajeska nije osobni dužnik tužitelja, to je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti neosnovan i u odnosu na njega.

3. U odgovoru na tužbu tuženik pod 2) navodi da je točno da je između tužitelja pod 1) kao prenositelja poslovnog udjela te Kenana Mustafoski također kao prenositelja poslovnog udjela te tuženika pod 1) kao stjecatelja poslovnih udjela sklopljen ugovor

o prijenosu poslovnih udjela društva Kapital konstrukcije d.o.o., a kojim ugovorom je tuženik pod 2) preuzeo obavezu isplate navedenog iznosa tužitelju pa kako je obvezu preuzelo TD to je u odnosu na tuženika pod 1) kao fizičku osobu promašena pasivna legitimacija s obzirom da je isti direktor i zz tuženika pod 2) te je odgovornost društva, a samo u iznimnim slučajevima i odgovornost člana društva propisana ZTD, no u ovom slučaju radilo bi se o odgovornosti TD-a. Predmetnim ugovorom prenositelji i stjecatelj poslovnih udjela između ostalog su člankom 6. ugovorile da za sve obveze društva nastale do dana potpisa ugovora odgovaraju prenositelji poslovnih udjela i to solidarno, a nakon potpisivanja ugovora stjecatelj poslovnih udjela. Kako je tuženik pod 2) bio vlasnik nekretnine koja je predmetom pobijanja, na koju je za korist treće osobe u zk ovoga suda pod brojem Z-11862/09 bilo uknjiženo založno pravo temeljem ugovora o zajmu od 6. studenog 2009., a koje dugovanje do sklapanja ugovora o prijenosu poslovnih udjela nije podmireno i za koje dugovanje solidarno odgovara tužitelj tuženiku pod 2) i to prema odredbi čl. 6. ugovora, to niti tuženik pod 2) nije dužan isplatiti tužitelju traženi iznos od 1.086.900,00 kn s obzirom da ni tužitelj nije ispunio svoju obvezu prema tuženiku pod 2). Upravo je tuženik pod 2) morao podmiriti iznos zajma temeljem kojeg je na njegovim nekretninama uknjiženo založno pravo prema trećoj osobi (Imetak plasman d.o.o. u likvidaciji) o to u iznosu od 280.000,00 eura kako bi ishodio brisovno očitovanje, a navedeni iznos je isplaćen od dijela polučene kupoprodajne cijene po ugovoru o kupoprodaji nekretnina koji je sklopljen između tuženika pod 2) i pod 3). Samim time došlo je do prijeboja tražbina tužitelja i tuženika pod 2) pa je neosnovan zahtjev tužitelja koji prema tuženiku pod 2) nema niti može imati potraživanja. Neosnovano je pozivanje tužitelja n odredbe čl. 67. ZOO. Tužitelju je uknjiženi zalog i visina tražbine treće osobe bila poznata i morala biti poznata upravo zbog činjenice da je isti bio imatelj poslovnih udjela tuženika pod 2) i vodio je zajedno sa Kenanom Mustafoski poslove društva, a za navedenu tražbinu do sklapanja ugovora je propisana njegova solidarna odgovornost. Predlaže se odbiti tužbeni zahtjev.

4. U odgovoru na tužbu tuženik pod 3) navodi da je nesporno kako je ovaj tuženik kao kupac s tuženikom pod 2) dana 5. lipnja 2017. sklopio ugovor o kupoprodaji nekretnina na temelju kojeg ugovora je pod 3) kupio čest. 8126/1 i čest. 8126/4 k.o. Vir za iznos od 310.000,00 eura u protuvrijednosti kuna što je iznosilo 2.306.400,00 kn. Po sklapanju ugovora tuženik pod 3) isplatio je ugovorenu cijenu na način da je dio u iznosu od 2.100.000,00 kn isplatio na račun založnog vjerovnika Imetak plasman d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu dok je ostatak do iznosa od 310.000,00 eura isplaćen na račun tuženika pod 2). u zemljišnim knjigama osim založnog prava u korist Imetak plasman d.o.o. nije postojala nikakva zabilježba ili zapis iz kojih bi bilo moguće utvrditi ili predvidjeti bilo kakvo opterećenje pravima trećih osoba. Ugovor o kupoprodaji sklopljen je isključivo na temelju podataka iz zemljišnih knjiga i sudskog registra postupajući s povjerenjem u istinitost podataka u javnim očevidnicima te tuženik nije bio upoznat niti je mogao biti o bilo kakvom odnosu tužitelja te tuženika pod 2) i 3). Ugovorena cijena bila je u skladu s tržišnom vrijednosti nekretnine s obzirom na njezino faktičko stanje te opterećenje založnim pravom. I temeljem financijskog izvještaja Kapital konstrukcije j.t.d.o.o. u periodu od 1.1. do 31.12.2016. vidljivo je kako su predmetne nekretnine evidentirane u rubrici "Građevinski objekti, postrojenja, oprema i ostalo" u iskazanoj vrijednosti od 2.274.782,50 kn odnosno za manji iznos kupoprodajne cijene koju je treće tuženik za predmetnu nekretninu platio. Predlaže se odbiti tužbeni zahtjev.

5. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u ugovor o prijenosu poslovnih udjela u društvu Kapital konstrukcije d.o.o. od dana 2. prosinca 2016. (l.s.5-9), bruto bilancu za 2016. (l.s.10-11), financijski izvještaj za 2015. (l.s.12-18), ugovor o prodaji nekretnina od 5. lipnja 2017. (l.s.21-25), povijesni prikaz zk izvotka za čest. 8126/1 i 8126/4 k.o. Vir sa stanjem na dan 8. travnja 2018. (l.s.35-38), potvrdu od 5. lipnja 2017. (l.s.39), zk izvadak sa stanjem na dan 1. lipnja 2017. (l.s.43), dopis od dana 11. kolovoza 2016. Imetak plasman d.o.o. (l.s.51), održan je očevid dana 22. veljače 2021. (l.s.94-95), nalaz i mišljenje vještaka od dana 12. travnja 2021. (l.s.106-154), rješenje TS u Osijeku broj St-2078/2018 od dana 17. rujna 2019. (l.s. 178), saslušan je vještak Ante Vuković od dana 6. prosinca 2021. (l.s.182-183), nalaz i mišljenje vještaka Petra Bajlo od 27. travnja 2022. (l.s.210-226), očitovanje vještaka Petra Bajlo od 2. listopada 2022. (l.s.246), saslušane su stranke na ročištu od 4. listopada 2022. (l.s.249-52).

6. Tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

7. Predmet spora pobijanje je dužnikovih pravnih radnji i to tuženika pod 2) i 3) koji su isti poduzeli sklapanjem ugovora o kupoprodaji nekretnina od dana 5. lipnja 2017. godine u omjeru koliko je potrebno da se namiri tražbina tužitelja u iznosu od 1.086.900,00 kn.

8. Nije sporno između stranaka da je ugovorom o prijenosu poslovnih udjela od 2. prosinca 2016. utvrđeno da društvo Kapital konstrukcije d.o.o. ima obavezu prema tužitelju na ime povrata pozajmice u iznosu od 1.086,900,00 kn u roku od 12 mjeseci od dana potpisa predmetnog ugovora. Nesporno je i da predmetna pozajmica nije vraćena te da je društvo danas u stečaju. Također je nesporno da je tuženik pod 2) odnosno društvo Kapital konstrukcije zastupan po tuženiku pod 1) Željku Pajeska prodao nekretnine oznake čest. 8126/1 i 8126/4 k.o. Vir tuženiku pod 3) Zlatku Crnogorac dana 17. lipnja 2017. godine za iznos od 310.000,00 eura.

9. Sporno je da li je predmetna nekretnina prodana ispod tržišne vrijednosti i to s namjerom da se ošteti tužitelj kao vjerovnik navedenog društva te da li je tuženik pod 3) znao odnosno morao znati da je nekretnina (eventualno) prodana ispod tržišne vrijednosti s čime da je tužitelj oštećen jer više nema sredstava da mu se vrati pozajmica o čemu da je isti tuženik Zlatko Crnogorac također trebao biti upoznat.

10. Iz ugovora o prijenosu poslovnih udjela u društvu Kapital konstrukcije d.o.o. od dana 2. prosinca 2016. godine sklopljenog između tužitelja te Kenan Mustafoski i Željka Pajeske (u nastavku: Ugovor o prijenosu) u bitnome slijedi da društvo Kapital konstrukcije ima vlasničku strukturu u osobama Damira Ćurkovića i Kenana Mustafoski na jednake dijelove. Predmet ugovora je prijenos poslovnih udjela u društvu u korist Željko Pajeska kao stjecatelja. U čl. 3. Ugovora o prijenosu određeno je da društvo Kapital konstrukcije, a čiji su poslovi udjeli predmet prijenosa ima obveze prema Damiru Ćurkoviću na temelju pozajmice društvu u iznosu od 1.086.900,00 kn koju će društvo vratiti u roku od 12 mjeseci od dana potpisa ugovora. Stjecatelj postaje jedini član društva.

11. Uvidom u financijski izvještaj za 2015. godinu za tuženika pod 2) slijedi da na dan 31. prosinca 2015. društvo ima dugotrajnu materijalnu imovinu u vrijednosti od 2.274.773,00 kn.

12. Iz ugovora o kupoprodaji nekretnina od dana 5. lipnja 2017. sklopljen između Kapital konstrukcije d.o.o. zastupan po direktoru Željku Pajeski te tuženika pod 3) Zlatka Crnogorca (u nastavku ugovor o kupoprodaji) slijedi da je tuženik pod 2) zastupan po zz tuženiku pod 1) prodao tuženiku pod 3) čest. 8126/1 i 8126/4 k.o. Vir za iznos od 310.000,00 EUR s tim da je u čl. 3. utvrđeno da na nekretninama postoji zabilježba ugovora o nenamjenskom zajmu te je osnovano založno pravo u korist Imetak plasman d.o.o. u iznosu od 1.541.912,68 kn te da postoji pismo namjere od 1. lipnja 2017. društva Kapital konstrukcije d.o.o. – imatelj opisanog tereta - kojim je prodavatelju Kapital konstrukcije d.o.o. odobreno uplatiti iznos od 2.100.000,00 kn kako bi se izbrisalo založno pravo na predmetnim nekretninama. U čl. 4. ugovorena je cijena od 310.000,00 EUR s tim da će kupac 2.100.000,00 kn odmah uplatiti na račun imatelja zaloga (Imetak plasman d.o.o.), a preostali iznos isplatiti će se na žiro račun prodavatelja.

13. Iz povijesnog prikaza zk izvotka za čest. 8126/1 i 8126/4 k.o. Vir slijedi da je uknjiženi vlasnik tuženik pod 3) za cijelo; da mu je prednik Kapital konstrukcije j.t.d.o.o. i nema vidljive zabilježbe tužitelja prije sklapanja ugovora o kupoprodaji.

14. Iz potvrde od 5. lipnja 2017. razvidno je da Imetak plasman d.o.o. u likvidaciji potvrđuje da je od Zlatka Crnogorca primio iznos od 280.000,00 eura na ime zajma korisnika Damira Handanovića temeljem čega je izdao brisovno očitovanje na nekretnine čest. 8126/1 i 8126/4 k.o. Vir vlasnika Kapital konstrukcije d.o.o..

15. U dokaznom postupku saslušani su tužitelj i tuženik pod 3) u svojstvu stranaka. Tužitelj u bitnome ističe da je imao kompanjona iz Belgije i zajedno su odlučili da bi ušli u investiciju vezano za hotel na Viru. Zatvorili su financijsku konstrukciju i 2016. godine u Osijeku su otvorili firmu Kapital konstrukcije d.o.o., a suvlasnički udjeli su bili pola pola. Nakon toga firma Kapital konstrukcije od Damira Handanovića kupuje hotel s time da je kupoprodajnu cijenu platio osobno jer je firma još uvijek bila nova. Dogovor s kompanjonom je bio da on uloži sredstava u uređenje hotela koji je bio u fazi rohbau. Nakon izvjesnog vremena postalo je jasno da kompanjon nije u stanju financijski ispuniti svoj dio pa su oni u dogovoru s gospodinom Handanovićem izvršili svojevrzni povrat situacije na način da su 100% udjela u firmi Kapital konstrukcije prepisali na njega odnosno on je inzistirao iz nekih svojih razloga da se udjeli prepisu na njegovog tasta Željko Paljeska s time da je gosp. Handanović vodio glavnu riječ i dogovarao uvjete. Postignut je dogovor te je i potpisano kod javnog bilježnika da se njemu vrati novac koji je osobno uložio na početku u firmu odnosno kupovinu hotela u roku od 12 mjeseci s tim da bi firma bila obveznik povrata duga, a i gosp. Handanović mu je privatno osobno garantirao da će dug biti vraćen. To je također potpisano kod javnog bilježnika. Protekom roka od 6 mjeseci u kontaktu s gosp. Handanovićem mu je rekao da zaboravi tu priču s Virom i da nema ništa od njegovih novaca. On mu je rekao da to ne dolazi u obzir. Pratio je zemljišnoknjižno stanje putem interneta za predmetnu nekretninu; da vidi što se događa te kada je uvidio da je nekretnina prodana tuženiku pod 3) kontaktirao je odvjetnicu. Nedugo potom tuženik pod 3) ga je zvao telefonskim putem; da tko je on, da on ništa ne razumije što se događa i da Handanović ima nekretninu u Osijeku iz koje se može namiriti. On je to odbacio jer smatra da se radi o prijevari i pokrenuo je sudski postupak.

Upitan odgovara da je u trenutku kada je kupljena nekretnina na Viru na istoj postojala hipoteka štedno kreditne zadruge Imetak Plasman. Smatra kako dug osiguran hipotekom uistinu nije ni postojao, da se također radilo o prijevari unutar koje je gosp.

Handanović, a koji mu nije vratio dug, upravljao s tim nekretninama odnosno kombinirao.

Upitan odgovara da gospodina Crnogorca ne poznaje, jednom su telefonski razgovarali o čemu je iskazivao. Gospodin Handanović nikada nije spomenuo gosp. Crnogorca imenom i prezimenom, već je govorio da ima dvije opcije prodat hotel ili ga završiti sredstvima HAVOR-a. Ne zna kada je točno sklopljen kupoprodajni ugovor s gosp. Crnogorcem. Počeo je pratiti zemljišnoknjižno stanje nekretnine dva, tri mjeseca nakon prepisivanja udjela u firmi i nakon toga redovito s time da je gosp. Handanović u tom istom razdoblju oglasio prodaju nekretnine na Njuškalu. Osigurao je svoje potraživanje na način da je ishodio zabilježbu u zemljišnim knjigama, ne zna točno datum.

Sud cijeni iskaz tužitelja kao uglavnom iskren i vjerodostojan naročito u dijelu u kojem navodi da je glavni akter u pregovorima oko prijenosa udjela društva bio gosp. Handanović, što je nesporna činjenica između stranaka ovog spora; da je ugovoren povrat zajma u iznosu od 1.086.900,00 kn jer tako slijedi iz Ugovora o prijenosu te da kada je vidio da je nekretnina prodana (uvidom u zemljišnu knjigu) da se obratio odvjetnici. Tužitelj je rekao da tuženika pod 3) ne poznaje niti je prije kupoprodaje nekretnine s njime razgovarao, što je u suglasju s iskazom tuženika pod 3).

Za dio iskaza u kojem navodi da dug osiguran hipotekom uistinu nije ni postojao, da se također radilo o prijevari gosp. Handanović, tužitelj nije ponudio nikakve dokaze. Suprotno slijedi iz C lista povijesnog zk. prikaza, tj. da je založno pravo u korist Imetak plasman d.o.o. zasnovano još 25. studenog 2009., dakle puno prije nego što je tužitelj prenio svoj poslovni udjel u društvu Kapital konstrukcije 2016. godine (koji je bio vlasnik prijemnih nekretnina) tuženiku pod 1).

16. Tuženik pod 3) Zlatko Crnogorac navodi da živi u Berlinu i u Hrvatskoj. Negdje 2015. godine zvao ga je telefonom odvjetnik Božo Vrkić kojega pozna od ranije i rekao mu je da li ga zanima jedna nekretnina na Viru što se prodaje. Dao mu je broj od gospodina Handanovića i on ga je zvao te mu je isti rekao da se ista nekretnina prodaje za 550.000 eura te je tada od tog projekta odustao jer je smatrao da ne vrijedi toliko. Po njegovoj procjeni kuća je praktički bila za rušenje. 2017. godine bio je na formuli 1 u Monte Karlu i sreo je čovjeka iz Hrvatske koji ima Riba nekretnine, svi ga zovu Riba, i rekao mu je da se prodaje jedna nekretnina na Viru i pitao da li je zainteresiran. Ispostavilo se da se radi o toj istoj nekretnini koja se 2017. prodavala za 350.000 eura. Kada je došao u Zadar nazvao je Božu Vrkića da mu opet da broj od Handanovića te ga je zvao na telefon i rekao mu je da prodaje nekretninu za 350.000 eura, a on mu je ponudio 300.000 eura. Također da mu je rekao da dođe u Zadar, da se upoznaju, na što mu je on rekao da mu je to rizik da su mu već tako propale neke ponude međutim ipak je došao i našli su se u restoranu i dogovorili za cijenu od 310.000 eura. Naglašava da je kuća u rohbau stanju stajala 20 godina, krov je bio otkriven i kiša se unutra ulijevala. U trenutku dogovora u zk je bila vidljiva jedna zabilježba i to prema banci u iznosu od 280.000 eura. On je zk izvadak poslao svom odvjetniku Buljatu, da provjeri sve što je potrebno. Nakon tjedan dva dogovoreno je da se ide u banku u Županju u čiju korist je postojala ta zabilježba i da se to riješi, a sve drugo je bilo čisto. U prostorijama banke bili su 2017. godine, bio je njegov odvjetnik i otac gospodin Handanović, gosp. Pajeska i još neki ljudi iz banke. On je tih 280.000 eura uplatio u kasu banke, dobio potvrdu ishodio brisovno očitovanje kod javnog bilježnika te je sklopljen ugovor s gosp. Handanovićem odnosno firmom Kapital konstrukcije te je na ime kupoprodajne cijene platio firmi još 30.000 eura. Došao je u Zadar predao papire za uknjižbu u sud, dobio Z broj i nakon određenog vremena se uknjižio kao vlasnik 1/1.

Naglašava da je dug prema banci vraćen "u zadnji čas" jer je firma imala rok još možda 10 – 15 dana prije uplate da podmiri potraživanje jer će im se u protivnom nekretnina oduzeti. Upitan za gosp. Ćurkovića navodi da je on prvi put za njega čuo kada je na adresu njegovog oca u Zagrebu došla ova tužba. Otac mu je to slikao i poslao, a on nije znao niti tko je to niti o čemu se radi pa je došao do telefona gosp. Ćurkovića koji mu je u razgovoru rekao da se radi o prijevari, odnosno da je on prevaren i da je firma njemu ostala dužna novce. Prije toga nikakve informacije nije imao što se toga tiče i upravo je zbog sigurnosti angažirao odvjetnika da mu sve provjeri da bude čisto. Rekao mu je da nema nikakve veze s tim. Gosp. Handanović mu ga nikada nije spominjao, a naknadno kada ga je zvao pitati za to rekao mu je da je gosp. Ćurković njima dužan novce, a on mu je rekao da on s tim nema veze i da oni to sami riješe između sebe. Upitan odgovara da je preko odvjetnika Buljata od banke dobio sve potrebne papire i informacije, da mu je odvjetnik Buljat te papire pokazao, međutim nije ih pročitao, da mu je odvjetnik Buljat rekao na koji način će se banci platiti, putem njihove blagajne i da će tada dobiti sve potrebne papire. Nosio je u banku eure u gotovini. Dobio je potvrdu od banke da je uplatio te novce.

Sud cijeni iskaz tuženika kao vjerodostojan i u skladu s materijalnom dokumentacijom u spisu. Tuženik tvrdi i sud mu vjeruje da nije imao saznanja o tužitelju i njegovoj tražbini jer u trenutku kada je kupovao nekretninu u zemljišnoj knjizi nije postojala zabilješka tražbine tužitelja, već jedino založnog vjerovnika Imetak plasman d.o.o.. Damira Ćurkovića ne poznaje niti je za njega čuo prije ovog spora, a što je potvrdio i sam tužitelj. Također navodi istovjetno kao tužitelj da je glavni pregovarač oko sklapanja Ugovora o prijenosu (tužitelj) i ugovora o kupoprodaji (tuženik pod 3)) bio gosp. Handanović. Sud uvjerljivim drži i dio iskaza oko načina plaćanja Imetak plasman d.o.o. s obzirom na priloženu priznanicu ovog društva kojom potvrđuje primitak iznosa od 280.000,00 EUR.

17. Na okolnost utvrđivanja tržišne vrijednosti predmetne nekretnine u trenutku kupoprodaje u dokaznom postupku izveden je dokaz građevinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za graditeljstvo i procjene nekretnina Anti Vukoviću. Iz nalaza i mišljenja vještaka od dana 12. travnja 2021. godine slijedi da je nakon održanog očevida i fizičkog pregleda nekretnine te primjenom adekvatnih parametara za procjenu to jest namjena površina i način uređenja te korištenje; kategorije zemljišta; akta o gradnji; tehničkog opisa; zatečenog stanja; te primjenom troškovne metode prema čl. 24. Zakona o procjeni vrijednosti nekretnina za zgradu odnosno primjenom poredbene metode za zemljište prema čl. 24. st. 1. Zakona o procjeni vrijednosti nekretnina vještak procijenio da je prema svemu navedenom mišljenja da tržišna vrijednost nekretnine prema zadatku na dan 5. 6. 2017. godine iznosi: 3.340.000,00 kn – 451.000,00 eura, 2.720,00 kn/m² – 367,00 eura/m² (korisne vrijednosti površine). U procijenjenoj tržišnoj vrijednosti nisu naznačeni porezi kod kupoprodaje nekretnina. Tužitelj je podneskom od dana 30. travnja 2021. godine prigovorio vještačenju odnosno procjeni kao preniskoj s obzirom na lokaciju, dobar pristup i oblik parcele. Također da su komunalni i vodni doprinosi prenisko utvrđeni. Tvrdi da je kupac dobio kompletno idejno rješenje s nacrtima koji projekt bi trebalo uračunati u procijenjenu vrijednost.

Na ročištu od dana 6. prosinca 2021. saslušan je vještak koji u bitnome navodi da ostaje kod nalaza i mišljenja jer je tržišna vrijednost zemljišta dobivena nakon izjednačavanja sa šest sličnih usporedno prodanih zemljišta. Što se tiče doprinosa navedeni su podaci na web stranicama Hrvatskih voda, a komunalni doprinos određen je tada važećom Odlukom o komunalnom doprinosu u "SL. Zadarske županije".

Vrijednost nove građevine uzeta je u obzir s obzirom na stupanj završenosti. Što se tiče projekta nema saznanja o postojanju istoga.

Sud cijeni vještačenje vještaka Vukovića kao uvjerljivo, stručno i obrazloženo. Vještak je dao jasne i razumljive razloge za svoje stajalište i na sve prigovore dao je valjan odgovor i objašnjenje koje razumije i prihvaća ovaj sud. S istim nalazom i mišljenjem sud smatra utvrđenim da je tržišna vrijednost predmetne nekretnine u trenutku kupoprodaje bila 451.000,00 EUR.

U odnosu na idejni projekt koji bi trebao uvećati vrijednost primjećuje se da isti tužitelj nije dostavio u spis pa da bi se mogla ispitati istinitost ovih navoda niti ima dokaza da je tuženik pod 3) koristio takav projekt prilikom renoviranja i adaptacije.

18. Tužitelj osporava da bi tuženik pod 3) Zlatko Crnogorac na valjani način ispunio povrat zajma u korist založnog vjerovnika Imetak Plasman d.o.o..

Tuženik je u spis dostavio uplatnicu od dana 5. lipnja 2017. godine ovjerenu potpisom i pečatom Imetak Plasman d.o.o. u likvidaciji Županja na iznos od 2.074.800,00 kn, a isto je vidljivo i iz financijske kartice navedenog društva pod – uplata: iznos od 2.074.800,00 kn.

Također je vidljivo iz detalja transakcije na ime tuženika pod 3) kao uplatitelja da je isti razliku do kupoprodajne cijene od 310.000,00 eura uplatio na račun Kapital konstrukcije d.o.o. dana 5. lipnja 2017. godine odnosno 222.328,08 kn.

Dovodeći u vezu iskaz tuženika pod 3) s predmetnim ispravama kao dokazima o plaćanju sud smatra nedvojbeno utvrđenom činjenicu da je Zlatko Crnogorac platio ugovorenu kupoprodajnu cijenu na opisani način i s time stekao valjanu pravnu osnovu za stjecanje prava vlasništva predmetnih nekretnina jer je ispunio svoju obvezu po sklopljenom kupoprodajnom ugovoru od dana 5. lipnja 2017. godine te se potom i knjižio te stekao pravo vlasništva. Sve opisano u trenutku kada u zemljišnoj knjizi nisu postojali zabilježeni, drugi vidljivi tereti s čime ga štiti načelo povjerenja u potpunost stanja u zemljišnoj knjizi koje se manifestira na način da stjecatelj koji postupa u dobroj vjeri stječe nekretninu koja potpuno odražava stanje u pogledu prava vlasništva te stječe nekretninu slobodnu od svih tereta i prava trećih koja tog časa nisu upisana u zemljišnu knjigu.

19. Na okolnost utvrđivanja tijeka i valjanosti uplate tuženika pod 3) za predmetne nekretnine izveden je dokaz financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za financije i računovodstvo Petru Bajlo.

Iz nalaza i mišljenja vještaka od dana 21. travnja 2022. godine u bitnome slijedi da je kupoprodajna cijena iz čl. 4. st. 2.2. Ugovora o kupoprodaji nekretnina (I.s.22) na tamo navedeni IBAN račun otvoren kod Erste banke d.d. plaćena 5.6.2017. god. tvrtki Kapital Konstrukcije d.o.o. u iznosu od 222.328,08 HRK. Temeljem Ugovora o kupoprodaji čl. 4. st. 2.1. iznos od 2.100.000,00 HRK trebao je 5.6.2017. god. biti plaćen tvrtki Kapital Konstrukcije d.o.o., trebalo je biti plaćeno 197.390,16 HRK, koliko je na dan 5.6.2017. god. iznosila razlika 310.000,00 EUR preračunatog u HRK i 2.100.000,00 HRK. Ostaje nejasno zašto je umjesto 197.390,16 HRK uplaćen iznos od 222.328,08 HRK, ali sa sigurnošću se može utvrditi da je iznos od 222.328,08 HRK uplaćen tvrtki Kapital Konstrukcije d.o.o. dana 5.6.2017. god. od strane 3-tuženika gospodina Zlatka Crnogorca. Uplata prema uplatnici koju je treće tuženik dostavio u spis predmeta s datumom 5.6.2017. godine (str.sp.192) ne može se smatrati izvršenom s obzirom na način plaćanja i odredbe o plaćanju na temelju ugovora o kupoprodaji (članak 4), obzirom na slijedeće činjenice:

-umjesto iznosa 2.100.000,00 HRK navedenog u ugovoru na uplatnici je iznos od 2.074.800,00 HRK

-Croatia Banka d.d. nije 5.6.2017. god. (ni nakon tog datuma) zaprimila uplatu od 2.074.800,00 HRK na račun tvrtke Imetak Plasman d.o.o. IBAN: HR6624850031100265638, koji je naveden na uplatnici, već je zaprimila jedino uplatu od 25.000,00 HRK i to na dan 30.10.2017. U čl. 4. st. 2.1. Ugovora jasno stoji da iznos od 2.100.000,00 HRK treba biti uplaćen na račun tvrtke Imetak Plasman d.o.o.

Tuženik pod 3) prigovorio je vještačenju ističući da se radi o zaokruživanju srednjeg tečaja za 1 EUR zbog čega je nastala navedena razlika u plaćanju. Založni vjerovnik Imetak plasman d.o.o. imao je tečaj na koji je tuženik bio dužan pristati jer založni vjerovnik izdaje potvrdu o plaćanju i određuje uvjete pod kojima izdaje brisovno očitovanje tako da je do razlike u plaćanju došlo radi zaokruživanja obračuna razlike u konverziji između EUR i HRK.

Vještak je u svom očitovanju od dana 2. listopada 2022. potvrdio da je do razlike u plaćanju došlo radi zaokruživanja obračuna razlike u konverziji između EUR i HRK.

Stranke nisu imale prigovora na ovaj dio vještačenja, a u odnosu na činjenicu da je člankom 4. ugovora o kupoprodaji utanačeno da će se 2.100.000,00 kn platiti na račun imatelja zalog, a da je kupoprodajna cijena plaćena na drugi način odnosno u gotovini, o čemu je iskazivao tuženik pod 3), ne utječe na činjenicu da je cijena plaćena i da se Zlatko Crnogorac uknjižio kao vlasnik niti je eventualna nepravilnost takvog načina plaćanja relevantna u ovom sporu. Utvrđeno je u postupku da je isplata izvršena Imetak plus d.o.o. kao založnom vjerovniku jer je navedeno društvo tu uplatu knjižilo i izdalo brisovno očitovanje, što su sve legitimna raspolaganja.

U odnosu na tržišnu cijenu nekretnine za reći je da je procjena viša od ugovorene cijene što prema stavu ovog suda ne utječe na valjanost ugovora o kupoprodaji i uknjižbu niti je tužitelj podnio tužbu na poništaj ugovora zbog prekomjernog oštećenja.

20. Iz podneska tuženika pod 2) od dana 17. 3. 2021. slijedi da je potraživanje tužitelja u stečajnom postupku koji se vodi kod Trgovačkog suda u Osijeku broj St-2078/18 priznato kao tražbina II višeg isplatnog reda i bit će izvršena prema priljevu novčanih sredstava u stečajnu masu koja se očekuje od prodane nekretnine stečajnog dužnika a povodom koje se vodi ova parnica.

Uvidom u rješenje TS u Osijeku broj St-2078/18 od 17. rujna 2019. razvidno je da je stečajni vjerovnik Damir Ćurković radi utvrđivanja osporene tražbine u iznosu od 1.756.154,60 kn upućen u parnicu s obzirom da je stečajni upravitelj osporio tražbinu II višeg isplatnog reda u iznosu od 1.756.154,60 kn, a koja tražbina nije priznata jer se odnosi na zajam koji nije uplaćen.

Iz rješenja suda daje se zaključiti da, suprotno navodima stečajnog upravitelja, zajam iz Ugovora o prijenosu nije plaćen s čime se ozbiljno dovodi u sumnju postojanje tražbine tužitelja.

21. Prema odredbi čl. 66. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18 i 126/21 – dalje: ZOO) svaki vjerovnik čija je tražbina dospjela za isplatu i bez obzira kada je nastala, može pobijati pravnu radnju svog dužnika koja je poduzeta na štetu vjerovnika.

Čl. 67. st. 1. ZOO propisuje da se naplatno raspolaganje može pobijati ako je u vrijeme raspolaganja dužnik znao ili mogao znati da poduzetim raspolaganjem nanosi štetu svojim vjerovnicima i ako je trećoj osobi s kojom je ili u čiju je korist pravna radnja poduzeta to bilo poznato ili moglo biti poznato.

22. Opće pretpostavke za pobijanje dužnikovih pravnih radnji u smislu odredbe čl. 66. ZOO su dospelost tražbine vjerovnika prema dužniku, pravna radnja dužnika, insolventnost dužnika, postojanje oštećenja vjerovnika time da pobijanje omogućuje vjerovnikovo namirenje te svijest treće osobe kod naplatnih raspolaganja u s kojom je pravna radnja poduzeta da se s poduzetim raspolaganjem nanosi šteta vjerovnicima s tim da ove opće pretpostavke moraju biti ispunjene kumulativno. Tužba se podnosi i protiv trećih osoba u čiju je korist radnja poduzeta (čl. 69. st. 2. ZOO).

23. Konkretna tužba je pravodobno podnesena unutar jedne godine za raspolaganje iz čl. 67. st. 1. ovog zakona (čl. 71. ZOO) s obzirom da je podnesena 7. ožujka 2018., a ugovor o kupoprodaji sklopljen je u lipnju 2017. godine.

Insolventnost dužnika/tuženika pod 2) nije sporna jer je društvo u stečaju, međutim dospelost i postojanje tražbine tužitelja je upitno jer nema dokaza da je pozajmica ikada dana društvu kako to stoji u čl. 3. Ugovora o prijenosu.

Znakovit je i čl. 4. istog ugovora u kojem se navodi da društvo nema dugovanja s bilo koje osnove do dana potpisivanja ugovora, a ukoliko se pojave obveze da se iste obvezuju podmiriti prenositelji poslovnih udjela, dakle tužitelj.

Utvrđena je činjenica da je u trenutku potpisivanja ovog ugovora postojalo zabilježeno založno pravo u zemljišnim knjigama s čime je dvojbena i aktivna legitimacija tužitelja. Ukoliko bi se ipak uzelo da tražbina doista postoji tužitelj s niti jednim predloženim i izvedenim dokazom nije uspio dokazati da je tuženik pod 3) u trenutku zaključenja ugovora o kupoprodaji bio nesavjestan (nikome se ne može predbacivati što nije istraživao izvanknjižno stanje) i da je znao ili trebao znati da postoje tražbine drugih osoba odnosno tužitelja kao vjerovnika društva Kapital konstrukcije d.o.o.. Upravo suprotno, mišljenje je suda da je tuženik pod 3) dokazao da nije imao saznanja o postojanju tužitelja i njegove tražbine i da je postupao s pažnjom dobrog domaćina odnosno prije sklapanja ugovora o kupoprodaji poduzeo je sve razumne i očekivane korake kako bi utvrdio stvarno stanje nekretnine.

S obzirom da ova pretpostavka mora biti kumulativno ispunjena s drugim pretpostavkama da bi tužitelj uspio sa svojom tužbom, to je valjalo odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

24. Odredba o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 43/13, 89/14, 70/19 i 80/22 - dalje: ZPP), a trošak priznat tuženiku pod 3) odnosi se na zastupanje istog po punomoćniku iz redova odvjetnika i to za sastav odgovora na tužbu 1087 bodova (Tbr. 8. toč. 1.), za pristup na ročišta od 10.5.2018. i 5.2.2021. od po 543,5 bodova (Tbr. 9.2.), za pristup na ročišta od 22.2. i 16.12.2021. te 4.10.2022. od po 1087 bodova (Tbr. 9.1.), za sastav podneska od 21.9.2022. 1087 bodova (Tbr. 8.1.) i za sastav podneska od 14.12.2021. 50 bodova (Tbr. 8.3.) sve prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15 i 37/22) s tim da vrijednost svakog boda iznosi 10,00 kn, ukupno iznosi 65.720,00 kn što uz PDV od 25% iznosi 82.150,00 kn.

Tuženiku nije priznat preostali zatraženi trošak s obzirom da su dva ročišta odgođena prije raspravljanja odnosno radilo se o pripremnom ročištu a podnesak od 14.12.2021. nije obrazložen podnesak koji podliježe Tbr. 8.1. Tarife dok sudska pristojba nije plaćena.

Trošak priznat tuženiku pod 1) sastoji se od zastupanja istog po punomoćniku iz redova odvjetnika i to za sastav odgovora na tužbu 1008 bodova (Tbr. 8.1.), za

podnesak od 6.5.2021. 1008 bodova (Tbr. 8.1.), i za podneske od 29.1. i 25.2.2021. od po 50 bodova (Tbr. 8.3.) što ukupno iznosi 21.160,00 kn.

Tuženiku nije priznat preostali zatraženi trošak s obzirom da podnesak od 30.4.2018. nije bio nužan za uspješno vođenje parnice; podnesak od 29.1.2021. nije obrazloženi podnesak koji podliježe Tbr. 8.1. Tarife dok sudska pristojba nije plaćena.

Pag, 15. studenoga 2022.

S U D A C

Sonja Miljak

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otppravka iste, putem ovog suda za nadležni Županijski sud, pisano u dovoljnom broju primjerka za sud i protivnu stranku.

DNA:

1. Tužitelju po punomoćnici
2. Tuženiku pod 1) po punomoćniku
3. Tuženiku pod 2) po stečajnom upravitelju
4. Tuženiku pod 3) po punomoćniku

Broj zapisa: **eb314-d01fc**

Kontrolni broj: **0d606-ea2ae-2a32e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=SONJA MILJAK, L=ZADAR, O=OPĆINSKI SUD U ZADRU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.